

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Clementi IX. Pontifici Maximo. Operis Dedicatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

CLEMENTI IX.

PONTIFICI

MAXIMO.

Vi recentem ac peroptatum
ad supremum rerum hu-
manarum apicem, Deoque
proximum imperium folio
Sibyllino, hoc est, vero, sed
duntaxat vno oblato car-

mine salutaueram ascensum tuum, BEA-
TISSIME PATER; eccè idem ego rur-
sus integro multiplicium volumine ver-
sum eam tantam dignitatem tibi coelum,
cuius hîc suppleas diuinissimè vices, pro eo
ac mereris, vt fortunet innumeros annos,
septimo post mense supplex ac pronus im-
ploro. Ità res crescunt breui tempore sub
optimo Principe mirabiliter; ità cuilibet
quantumuis curtæ & exiguæ sorti, binæ,

a 3

sive

O P E R I S

siuè etiam trinæ centesimæ respondent supra fidem. Et nimirum, quidni sic Musa nostra responderet? præsertim Tibi, quem prolixius haud paulò, quàm Nilum Ægyptus, suum agnoscit foecundatorem. Atque hunc quidem prædicat non statis diebus quotannis recurrentem, & quadam veluti gratificandi lassitudine intercisum, sed mediusfidiùs instar Manalis olim lapidis continuum in beneficijs ac perennem. Quod sanè decem ipsos ampliùs annos assiduè expertus, ex quo me primùm contuli in clientelam tuam, iamquè nouissimè post creatum Pontificem Maximum peramplo Sapientiæ Mineruale (quam etiam exedram cum docendi munere mihi in hac arce gentium, & luce orbis terrarum ab Antecessore dudum tuo procurâras) luculenter à te auctus, non præclarâ tantùm confessione vocis apud omnes homines testari debui, verum etiam aliquo Palladio cerebri qualiscunque mei edito partu, quâ quidem in re putor (si tamen verè) nonnihil posse, tanquàm suspenso consequentibus seculis anathemate, debitoquè maximis promeritis istis, notum atquè consignatum relinquere.

Meam Lyram igitur, in quâ spem totam præsentis & posteræ memoriæ, nè dicam gloriæ meæ, repositam habeo, volens ac libens antiquâ formulâ dico consecroquè
im.

D E D I C A T I O .

immortalitati Nominis tui, tãquã ipfam
per sese immortalem, vel huius certè quæ-
sito coniunctionis præsidio futuram. Lux,
àn vmbra fuerit, parùm laboro, dummo-
dò id consequar, vt impressionem suam
deriuat à Sole, quem eundem poëtæ vo-
cant Apollinem. Quis autem ignorat, ly-
ram primùm à Mercurio inuentore huic
Deo donatam, semper ei postea in delicijs
adhæsisse; sic, vt cœlo etiam ad se transla-
tam inter sidera infixarit? Herodotus qui-
dem ille Halicarnasseus, quamuis scriptor
historiæ, nouem Musis totidem libros suos
inscribere non dubitauit: licebit mihi lon-
gè iustius, opinor, & rectius, in poëtico pro-
priè regno versanti, opus melicum, id est,
hoc volumen Odarum meum, ipsi Musarum
patri ac præsidi, seũ Phœbo siuè Apol-
lini, deuotissimè commendare.

Istâ ego religiosâ nuncupatione discu-
pio Tuam intelligi, BEATISSIME PA-
TER, Sanctitatem. Tu Solaris cùm nomi-
nis, tum efficientiæ, totam imples mensu-
ram in terris vsquequaque. Vel quâ Sol,
appares solus, & emines supra cœtera re-
gum lumina; dux es huius & moderator
orbis vniuersi; mens mundi atquè tempe-
ratio per cuncta permeas; res hominum
omnes, partim etiam Superùm, virtutis
tuæ iustras splendore, potestatis amplitudi-
ne tueris atquè sustentas. Verùm facio - nè

imprudenter, qui sic tuam sacrationem, partem illotis manibus tractem apud Te ipsum, & fastorum aut annalium materiam committam epistolæ breuitati? Quæ repræsentas Apollinem, id videamus potius, quod erat præcipuè institutum, facitque maximè ad sermonem præsentem. Huic numini sub tali notione quatuor pulcherimas artes, omniumque maximas, quarum princeps Poësis esset, velut vniuersali & absoluto possessori, adeoque Musas ipsas eidem in fidem & clientelam, quasi certissimo custodi acerrimoque vindici, sapiens attribuit antiquitas. Vt nihil iam dicam de magnifico templo, aut confertâ bibliothecâ illi ipsi coniunctè dedicatis hac in vrbe apud Palatium; quod vtrumque, meo iudicio, Romani eius tum literarum scientiæ, tum literatorum præsidij clarissimam posteris notam esse voluerunt.

Quæ quidem in Personam Tuam, si velim in singulis insistere minutius, quadrant omnia modo planè singulari. Sed illud certas ob causas exequar duntaxat vnum in præsentia, quomodò studia liberalium artium & ingenuarum, nostræ præsertim huius Poëticæ, quam offero Tibi, comprehendas similiter atque promoneas. Coeteris in facultatibus, summis illis & præstantissimis, ambigit nemo quantus extiteris omni tempore, qui vitæ releget cursum.

tuæ,

D E D I C A T I O .

tuæ, per publica Sedis Romanæ munera, ac per gradus honoris singulos, usque ad supremum imperij gloriæque verticem inter mortales, continenter actæ. Non tamen & politis atque amœnioribus istis non excolendum apprimè tibi animum iudicasti. Suspexit iamdudum Italia, in ætatis illo iuuenilis atque præferuidæ impetu, poetica illa nominatim dramático in genere scripta tua: quæ ut nitebant omni leporis, ingenij, elegantiae flore depicta, sic te facile demonstrant communi lectorum suffragio principatum semper, quocunque incubuisses, adipisci potuisse. Nam quid ego post voluntatem animi tam propensam ad literas, amorem loquar nunc probemque tuum erga cultores earum universos? Superuacaneum est uti argumentis, quando per se res clamat ipsa. De me præcipue ut sileam, experto milliès eiusmodi notas beneuolentiæ, vel vnum specimen illud, quod recenti Pontificatu dedisti per hos dies toti Collegio Ro: Sapientiæ simul collecto ante sacros pedes tuos, abundè facit fidem. Nobis enim, perbenignè accitis, post amantissimè, suprâ quàm dici possit, admissis in præsentiam, Deus bone! quali usus oratione quantam curam atque æstimationem doctrinæ & virtutis ostendisti: tum ad extremum benedicendo dimittens, ut animos faceres,

O P E R I S

pretium singulis eruditionis annum, ex dignitate ac merito cuiusque, regicè prorsus adauxisti. Quo solo facto, aliud ut abesset omne, satis constat, sublatum è Quirinali monte signum à te iam tum fuisse, quo disciplinarum cum doctores tum candidatos ad Encyclopædiæ serium studium atque cultum, & quæ huc conferri debet, alacritatem exsuscitares.

Habebis igitur abs me pro virili parte librum istum, aliorum nouem Tomorum varij atque dissimilis argumenti & styli prodromum, in pignus & testimonium prosperæ nostræ obtemperationis æquissimæ voluntati tuæ. Quin cœteri Collegæ suo deinceps singuli officio satis itidem facturi sint, nullus dubito. Quod ad me attinet, adornaui equidem hoc munusculum Sanctitati Tuæ, quasdam veluti primitias, ineuntis anni debito tempore consecrandum, ut prospera tibi, & à te, captarem auspicia. Nequè id temerè sanè, si placet aduertere, nequè omninò ineptè. Siquidem primo anni mense sacrorum primitiæ Iano, frugum autem Apollini Delio reliquis sine discrimine offerebantur. Iam de Apolline res ex ijs, quæ dixi suprâ, est indubitata; quî verò sacrorum oblatio Tibi conueniat sacrorum omnium Antistiti, quis non videt? Mirè apta inter se videntur cohærere singula, dummodò sacram
sine

D E D I C A T I O .

sine offensione Religionis liceat poësim
appellare. Quippeni fuerit fas? si proinde
dicimus, vti sancti ab Ennio poëtæ vo-
cantur.

Itaque (vt in vnum aliquandò conclu-
dam omnia) frugem hanc, BEATISSIME
PATER, siuè fructum quantumuis exilis
ingenij mei, collectum ex messe sementis
complurium annorum, humillimè pro-
stratus ad pedes do, dico, addico Sanctitati
Tuæ. Est illud quidem perexiguum dona-
rium, nec tantæ maiestatis aspectu fortassè
dignum; nisi à rebus alijs, quæ circumstant,
commendaretur: dedicatione primùm Se-
cundæ partis, quò totus Horatius perfectè
prodeat adumbratus, quam LEOPOL-
DO (vide quo loco habeam hominem,
vel sic, inter vos diuidendum) destino
propedièm, ex ipsius voto & concessu, Cæ-
sari Augusto; deindè labore improbo at-
què assiduâ contentione corporis & ani-
mi, quibus ægrè id tandem extudi: vt mi-
hi certè in eo munere purum putum Ex-
tractum (sicuti loquuntur medici, nequè
aliud verbum occurrit significantius) fa-
cultatum mearum, atquè adeò meipsum
ad assen videar præsentare. Et tamen tot
cumulatus diuinis beneficijs nihil asse-
quor; denuncio palàm cum Græculo poë-
tâ olim illo ad Octavianum; Si plus ha-
buissem, ô Sebaste, plus dedissem. Tu pro

OPERIS

tuâ incredibili benignitate, summaquè illâ clementiâ tam propriè tuâ, vt etiam indè nomen contraxeris, nostram hanc audaciam æqui boniquè consule; sic iure mancipij & iure nexi iamdiù obligatam, nouo veluti iniecto vinculo, oppignerare porrò volui in perpetuum seruitutem meam atquè reuerentiam. Deum Opt. Max. enixè rogo, vt Te orbiß bono diutissimè seruet incolumem.

SANCTITATI TVAE

Deuotissimè addictus

I. A. Ghibbescius.

In Tuâ Vrbe, Kal. Ianuar. 1668.

A D.